

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSBET, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 Tovább az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPI LAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSBET, Mária-utca 1-50 szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

A választási reform-kérvények.

Pécs, 1895. szeptember 27.

A képviselőház elnöke tegnap ötvennél több kérvényt mutatott be, melyek a nyári szünet alatt érkeztek s ebben a nagy tömegben szerényen húzódik meg az az öt kérvény, a mely a választási törvény revíziójának kérdésével foglalkozik.

Békésmegye hozta szőnyegre ezt a kérdést, a mikor a választókerületek beosztásának s a választói cenzusnak egyenlőtlenségét kérte megszüntetni a képviselőházhoz intézett feliratában s egyúttal valamennyi törvényhatóságot felszólított ennek pártolására. Békésmegye kérelméhez eddig csak Baranya, Győr és Moson vármegyék és Arad szab. kir. város csatlakozott, s így bizony nagyon gyenge erővel döngetik a párthatalmi érdekek erősen elzárt kapuját, melyen belül a kormány és a hatalom sugaraiban sütkérező többség éppen a módosítatni kért választási törvény védő szárnyai alatt oly jól érzik magukat.

Hogyan, hát Magyarország népe, a törvényhatóságok annyira megvannak elégedve a nepakarat hamisítására husz év óta oly kitünő eszköznek bizonyult Tisza-féle választási rendszerrel, hogy nem is akarnak gondolni annak megváltoztatására? A kormány és pártja, mely erejét éppen ebből az igazságtalan és jogfosztogató rendszerből meríti, bizonyára így fogja kommentálni a beérkezett kérvények csekély számát, s ebből új fejtvert fog kovácsolni a hetvennégyes választási törvény védelmére s a revizionális törekvések leküzdésére.

Pedig hát a dolog egészen másként áll, mert először is sajnosan tapasztalhatta az utóbbi időkben mindeki, hogy a törvényhatóságok megszűntek az igazi közvélemény szócsövei lenni, s felsőbb megrendelés szerint szavaznak bizalmat, pártolnak kormány javaslatokat és hallgatnak agyon nemzeti aspirációkat: nem esoda tehát, ha oly kényes és a hatalom birtokában levőkre nézve létkérdést képező ügyben, mint a választási törvény revíziója, mozgásba lett hozva minden hatalmi befolyás, a Tisza iskolájában nevelkedett

korifeusok minden taktikája hogy a törvényhatóságok közgyűlésein átusztassák a békési átiratot pártoló határozat nélkül.

Igy történt Pécs városánál is, a hol egy hosszú közgyűlés végére oda biggyesztették Békésmegye átiratát, melyet aztán sem föl nem olvastak, sem tartalmának lényegét elő nem adták; az előadó mindössze azzal terjesztette elő, hogy „Békésmegye a választási törvény módosítását kéri, de mert ez a kérdés most nem aktuális és a törvényhozás úgy is elő fogja ezt venni, ha szükség lesz rá: a tanács az átirat tudomásul vételét ajánlja.” — „Elfogadjuk” — kiáltott az a néhány városatyja, a ki hanyatt-homok sietett elérni azokat, kik már előbb ebédelni mentek.

Ebből már most azt magyarázzák ki oda fonn, hogy Pécs város polgárai oly jónak, helyesnek és igazságosnak tartják a mostani választási rendszert, hogy azon változtatni csak ágában sínesen és Békésmegye átiratát azért nem pártolták, mert határozottan elítélnék minden rebellis törekvést, mely ennek a minta törvénynek megbotlygatására vállalkozik.

De volt a békési átiratnak egy más baja is, mely hatását gyengítette ott is, a hol tartalmát ismerték, s ez az, hogy csak a kerületek beosztásának és a cenzusnak egyenlőtlenségét feszegette; ezt sorolta fel csaknem egyedüli szemlem gyanánt, pedig van a mi választási törvényünknek még számos egyéb épp oly sebezhető oldala.

Nemcsak a cenzus egyenlőtlensége, de annak túl magas volta is kizárja a valódi népképviseletet a parlamentből, mert képviselhet-e joggal egy tízenhatmilliónyi népet az oly parlament, a melynek megválasztásában alig 800.000 választó vett részt? — Manapság, a mikor az állami terhek viselésében az általános kötelezettség s az óriási arányokat öltött fogyasztási adók révén a nemzet legalsóbb osztályai is oly tetemes részt vesznek, a választási cenzust pusztán a direkt adókra fektetni s itt is oly magas mértéket alkalmazni, mint semmiféle más alkotmányos államban: ellenkezik nemcsak a méltányossággal, de valóságos lábbal

tiprása a „semmit rólunk nélkülünk” képviseleti elvnek.

Mit szoljunk azarról a szegyenparagrafus-ról, mely a cenzust megütő polgárt is megfosztja választói jogától azzal az ürügygyel, hogy egy, sőt másfél év előtt adóhátralékban volt, ha azóta százszor meg is fizette azt.

Nem népképviselet ez, hanem valóságos oligarchia, mely azonban szörnyű mód tetszik a „szabadelvű” kormánynak és pártjának, mely az oly fennen hangoztatott szabadelvűséggel megegyeztetetnek tartja az állampolgári jogosítványoknak minel szűkebb körre való szorítását, a jogfosztogatást s a rendőrállam megteremtését.

Találtak is fel erre, mint minden hatalmi túlkapásra, tetszetős ürügyet! A magyar nemzeti állam érdekében nem lehet kiterjeszteni a választói jogot, a magyar nemzeti állam érdeke követeli meg, hogy egyik kerületben 4000 választó küldjön egy képviselőt, a másikban pedig 150 birjon ugyanannyi joggal, hogy egyik helyen a husz forintos adózó se birjon választói joggal, míg a másik helyen a két forintos fizetők is választók legyenek.

Soha ennél nagyobb hazugságot! Hát nem-e a magyar Alföld s a Dunántúl kerületei-e azok, melyek a népesség arányában legkevesebb képviselőt küldenek? Persze innen kerül ki az ellenzék zöme is, míg a tótok és oláhok lakta vidékek parancsszóra liferálják a fejbőlintó mamelukok tömegeit, úgy hogy ott a dolog lényegét tekintve nem is választás, hanem kinevezés útján osztogatják a mandátumokat.

Ezek a mandátumok szilárdítják meg aztán azt a „magyar nemzeti államot”, mely készségesen lesi az osztrák parancsokat, mely Bécsnek egy intésére tiporja lábbal a nemzet legszentebb érzelmeit, és csirájában iparkodik elfojtani minden jogos nemzeti aspirációt, a mely tüntetően távolmaradt és visszatartotta minden alkalmazottját az aradi vértanu- emlék s a budai honvédszobor leleplezési ünnepeitől épügy, mint a magyar állam megteremtőjének végtisztességétől.

A kormány és többsége jobban meggyalazza

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A csösz.

Vén huncut, úgy hívják. A becsületes neve Labozár Bálint volna, de arról nem ismerik.

Teljes életében rossz volt. Még birta: lovat lopott. Rajta csipték, becsukták, kiszabadult, megint lopott. Ilava, Vacz a kisujjában van.

Mióta meg a szentlázslai csárda fölégetése miatt gyanuba fogták, és reszketegre verték a zsandárok, azóta nincs ereje nagyobb vállalatokra. Meg öreg is már: mindszentkor átlépte a hetedik keresztet.

De azért lop. A félkékalmárság egyik organuma a lelkének. Ustornyél, keresztnyüg, pányvakötél, meg ilyen apró szerszám lábra kap, ha a keze ügyébe kerül. Aztán kukorica, dinnye, gyümölcsféle. Csak az aprójszág van biztonságba tőle. Ahhoz elvből nem nyul. Annaira nem súlyed.

Egy szóval olyan ember a vén huncut, hogy igazán csösznek való. Azért is fogadtuk föl. Mert hiszen mondani kár, hogy a mienkből egy ütet taplót sem kezelne el. Becsület dolga ez. Ha aztán eleresztenénk, akkor minket lopna. Az is becsület dolga.

Maga a figurája kész tanulmány, kivált a fej. Nagy fej. Sűrű deres haja foltonként hibázik. Ott be volt szakajtvá. Arcán is vannak világosabb tárgjak; ezek is egy egy eset lábnyomai Bajusza készakarva olyan csapinos, hogy szája belszögét elitakarja. Ugy áll a dolog, hogy a szájának azt a felét kitoldották valahol. Közlebbi felvilágosítást sohse adott erre nézvést.

És a hogy mondtam, reszket. A szentlázslai vereség óta. Máskülönbén sohse volt beteg.

Nyulszeme van, tán sohse alszik. Legalább mindkét ablakja sohasincs becsukva, csak úgy szunyogol.

A belső világossága nehezen közelíthető meg. A hány csösz, juhász, egyéb fajta pásztor ember volt erre, mind kuttorrá-om volt nekem. A vén huncut lelkében úgy kellett kutatnám. Az első pipa dohánynál föl se vett. A másodiknál kutatott a szemében. Fölt, hogy ki akarom ösmerni.

Mikor a kunyhájában kerestem föl, nagy eb-adta kérdőjel lett az egész ember.

— Egy ital vize ha volna kendnek bátya.

— Vanni van.

— Nagyon szomjas volnék.

— Nono.

Becsülettel megtörölte a szívónád végét.

Aztán neki telepedtem. Csunyan nézett nagyon.

— De csak rágyujtok.

— Azt löhessen.

Megkínálom.

— Trafik?

Ezt a kérdést sohse mulasztotta el.

— Dehogy: Csanyi!

A vén huncut csanyi, — azért fogtam rá a dohányra.

Aztán hallgattunk. Soká hallgattunk. Néztük egymást. A hogy a pipám kiégett, elköszöntem.

— Isten — áldja bátya.

— Isten hirivel.

Husz lépésre utanam szölt. Addig biztosan a menésemet nézte.

— Hallja az ur?

— Hallom.

— Ha meg nem sérteném, hová való?

— Félégyházára.

Nagyot nézett, nem: a multba. A betyárvilágnak egy visszatérő sugara volt neki a mondásom. Nyomtemető homokjait látta.

No, az isten éltesse.

Ezután melegebb lett egy kicsit. De még jobban kinyílt, mikor édesapámat megmutattam neki.

Nemes patinával ékes paraszt ábrázata az én öregemnek megvesztegette a vén huncutot. Most már elhitte, hogy magyar vagyok, ha elfajzottam is valamelyest.

Azóta nap nap után megkérdi:

— Mikor irt az édes apja?

— Ekkor, meg ekkor.

— Hogy van?

— Szüksesen. Valami új téreg eszi a szőlőt.

— Haj, haj na! köszöntetem, ha ir neki.

Igy oszt apródonkint megbarátkoztunk.

Sokat kutattam, hol találnék ebben az emberben egy finomabb, nemesebb vonást. Tudtam, hogy lop, hogy az egész élete a büntető törvénnyel összeütköző. Hogy ami tisztos volna benne, ez csak az ő fajtabeliek erkölce szerint az. De én olya: kerestem benne, ami általánosságban tiszteltreméltó.

Nos hát azért irtam meg ezt a négy hasábot, mert erre is ráakadtam.

Vakációnban csavarogni mentem. Rábiztam a tanyánkat.

— Bálint bácsi, elmegyek egy hétre, maga marad a házunk meg a szegénységünk. Kendre bizom, hogy hiba ne legyen. Látja kend, hogy magam ajnároztam a kis egyetmásumkat, hasznát akarnám

a külföld előtt a magyar államot, mint a legdühösebb nemzetiségi izgatók, a mikor azt kürtöli, hogy a magyar állam csak a jogegyenlőség lábballal tiprásával, az igazságtalan választási rendszerrel tartható fenn.

Éppen oly nagy hazugság ez, mint a többség szabadelvűsége; amazt épp úgy csak hatalmi érdekből hangoztatja, mint emezt, míg végre el nem érkezik majd az idő, a mikor még a legnagyobb lelkek is átlátnak a szítán s elsőpriki az aktív politika szinteréről ezt a kóklersapatot.

* **A spekuláció ellen.** A magyar kormány — mint halljuk — erélyesebb lépésekre szánta el magát a tőzsdei spekuláció korlátozása végett. Abból az alkalomból, hogy a pénzügyminiszter a fővárosi bankintézeteknek legutóbb milliókra menő kölcsönököt adott, a kormány magán uton tudomására hozta a bankoknak, hogy készséggel kísérik őket a pénzügyi szükségéből, de viszont igényt tart arra, hogy a bankok lehetőleg korlátozzák a tőzsdei spekulációt, ne hogy a kormány törvényhozási megszorító intézkedések keresztülvitelére legyen kényszerítve. A budapesti bankok ennek következtében most némileg tartózkodóbban folytatják alapítási tranzakciójukat és egyszerűsödnek a lombardüzletben is megnehezítik a spekuláció kifejlődését — Jellemző dolog, hogy a kormány ilyen kerülő módokkal és magánuton akarja a spekulációt megszorítani. A tőzsdéhez nem mer hozzá nyulni, sőt még most is késik annak a pénzügyminiszteri biztosnak kiküldésével, aki az értékpapír-spekuláció ellenőrzését tartoznék teljesíteni.

* **Juszt Gyula lemondása.** A függetlenségi és 48-as párt Juszth-frakciójának délután fél 5 órakor megtartott értekezletén Juszt Gyula elnök az elnöki előterjesztések után bejelentette lemondását a pártkörű elnökségről, egészségi okokkal indokolván lemondását.

H i r e k.

Pécs, 1895. szeptember hó 27.

— **(Polgári házasság Pécsen.)** Október 1 étől kezdve az új párok összeadása a szépen feldekorált főjegyzői szobában fog végbemenni. A szoba közepén egy nagy asztal lesz, e körül székek a násznép és a közönség számára. A párok és násznép felhaladnak a lépcsőn az első emeletre és megérkezéskor értesítik Pécs város új polgári plébánosát, Majorossy Imre főjegyzőt, a ki fekete kabátban és nemzeti színű vállszalaggal belép a terembe. A szolgáló viszi utána a szükséges iratokat. Majorossy most felszólítja a vőlegényt, a menyasszonyt és a két tanút, hogy lépjenek előre. A menyasszony a vőlegény balján áll, a két tanu mögöttük foglal helyet. Majorossy a pár elé lépve, felhívja a násznépet és a közönséget, hogy az összeadás ünnepélyes aktusát állva hallgassák végig. Erre valamennyien felállnak. Majorossy ezután névszerint szólítja a vőlegényt, aztán potya, tudja kend, az ilyen magambélnék a portája.

— Hászén itt leszek én hát. Itt am, csak menjen.

Visszajövet megtartottam neki a beszámolót. (Előbb ő számolt be becsülettel.)

— Itt is voltam, tudja kend, ott is voltam egy kicsit. Ahogy a tehetségem futotta. Szép ország e bátya, szép ország.

— Bizony szép ország . . .

— Aradon is voltam, Kassán is. Eszembe jutott kend emitt is, amott is.

— Ugy van e még mint néhánykor.

— Nem egészen. Hanem azt akarom mondani, hogy összeszedték bátyja, a mit összeszedhettek abból az időből. Láttam a Battyányi deréksziját, a Kis Ernest kalapját, a Damjanich mankóját. Osztléültem egy-egy ilyen dolog előtt tudja kend, — aztán úgy eltűnődtem, édes Istenem, miért nem is éltem én abban az időben . . .

Az áldozó nap besütött a kunyhó háromszögletű ajtaján, éppen a vén huncut muzeumképére. És a hegyes-völgyes ábrázaton két kövér könyvessepp szaladt végig, akkorák, mint egy kukorica szem. Azután másik pár, meg a harmadik, úgy a többi.

Ez a vén gazember, akinek a neve egy komisz jelző, — a ki utonállt, rabolt, gyújtogatott és lopni fog, míg az Isten a sötét éjszaka alkalmosságát meg nem tagadhatja tőle, ez a senki: egy szűz érzést hordoz szívében, a mely érzésnek a nevet se tudja, soha se is hallotta és sir, mint valami pöndölös gyermek, mikor az az érzés megmozdul benne.

Azért nem félek én.

Azért hiszek.

M ó r a I s t v á n.

gényt, a menyasszonyt, majd egyenkint kérdést intéz hozzájuk, hogy akarnak-e egymással házasságra lépni? E kérdésekre csupán egy szóval, tehát a boldogító „igen”-nel kell felelnök. Mikor mind a két boldogító igen elhangzott, Majorossy felolvassa a házasságkötést dokumentáló jegyzőkönyvet és az anyakönyvet. Ez utóbbit a felolvasások meghallgatása után alá kell írni a vőlegénynek, a menyasszonynak és a két tanúnak. Képzeltető, hogy mennyi cikk-cakkos névalírás lesz abban az anyakönyvben — persze a menyasszonyok remegő keze miatt. A menyasszonyok előreláthatólag az összeadás előtt már odahaza hetekig próbálják majd az aláírást, hogy szépen sikerüljön. A tanuk is oda írják ezután a nevüket. Az anyakönyvvezető végül kijelenti, hogy a házasság megtörtént és ennek tanuságául a következő nyugtát adja majd a vőlegény kezébe:

Tanusítvány

a házasság megkötéséről.

Grünblatt Áron pécsi lakos és Virág Mariska pécsi lakos egymással Majorossy Imre pécsi kerületi anyakönyvvezető, mint polgári tisztviselő előtt a mai napon házasságot kötöttek. Kelet és aláírás.

Ennyi az egész. A vőlegény zsebredugja ezt a kis nyugtát, karra veszi menyasszonyát, azaz a feleségét és indul vele a boldogság útján . . . Ugy-e, egyszerű lesz ez a házasságkötés? Most már ezután a recept után mindenki megcsinálhatja.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. pénzügyminiszter Krudy István végzett joghallgató pécsi lakost a zombori kir. pénzügyigazgatóságához pénzügyi fogalmazó gyakornokká nevezte ki.

— **(Üvegfonás.)** Érdekes és tanulságos látványosságban gyönyörködhetik most városunk közönsége, ha a Löwy palota egyik boltjában elhelyezett velencei mű-üvegfonást megtekinti. 900 fokú hő mellett masszív üveg pálcikák annyira megolvadnak, hogy selyem finomságú szálakat eresztenek, melyek egy nagy korongban felfogva, különböző esesebecek készítésére alkalmasak. Nátron-üvegből ezenkívül különféle karácsonyfa díszeket gyümölcsöket és virágokat készítenek mind a látogatók szeme láttára. Ajánljuk a megtekintésre, különösen a tanuló ifjúságnak. Barth György igazgató, a ki ezeket a csinos dolgokat produkálja, október 4-éig marad városunkban és ez idő alatt egyik másik tanintézetben is bemutatja művészetét.

— **(Éjjeli csendháborítók.)** Mar most úgy látszik a rendőrség egészen beleéli magát az éjjeli csendháborítók elfogásába. Nincs nap, melyen 4—5 embert le ne tartóztatnának e különös sportért. Az elmúlt éjjel is két henteslegény s egy tiszt szőzga üvöltött utcához, hangos ordításaikkal felverve mindenkit almból. Az eljárás igen rövid: a rendőr, ha az illető külseje elég ajánló, úgy előjegyzésbe veszi, ha nem, akkor letartóztatja, s ez igen heyes.

— **(Vajay István áthelyezése.)** Míg a ezalántai kerület reverendás országgyűlési képviselője választóinak éjenniadalmi közepette, diszbanderiumok vezetése alatt járt községről községre, hogy beszámoljon parlamenti működéséről választóinak, addig alattomos fondorlatot tervezett ellene a Ház maliciózus haznagya. Szegény jó Károlyi Gábor elhalálozásával ugyanis arvan maradt az az ülésely ott fenn, a baloldali leges-legszelén a legfelső sorban, közvetlenül a híriaprók karzata mellett, a honnan annyi sikerült ércet és közbeszólást rikacsolt at a tulsó oldalra a demokrata gróf.

— Ha egy hely megüresedik, be kell tölteni. — gondolta bamulatos logikával Csávossy háznagy ur — s tovább folytatván az elméldkedést, sorra vette a baloldali képviselőket, hogy kit illetne meg legjobban Károlyi Gábornak, még az ülésben is kifejezetten legradikálisabb helye.

Sokáig tépelődött, míg végre ravasz mosoly rezgett meg a nyírott, tömzsi bajuszát. És eltávolítottván az elhunyt gróf névjegyet, az üresen maradt sárgaréz-keretbe beleillesztette a — Vajay István névjegyet.

— Hiszen oly nagyon szerette szegény Károlyi a papokat, hogy még onnan felülről is bizonyára áldást fog könyörögni fejemre, hogy legbensőbb barátját és elvtársát ültetem a helyére, — szólt a hamis kis háznagy és sikerült tréfáján mosolyogva, vállalai közé húzott fejével surrant be az irodájába.

— **(Rossz lelkű unoka.)** Ifju Toldi Dániel bisei lakos rég haragot táplált nagyatyja iránt, miért is boszút akart allni rajta: felbízta ifj. Vajda János, Szabó András és Bausz István ugyancsak bisei lakosokat törnének be nagyatyja pincéjébe. Jó firmákat választott, kiket nem is kellett sokáig biztatni: mindjárt az nap éjjel kisompolyogtak a falu határára levő pincébe, azt erőszakkal betörték s ifj. Toldi nagyatyja kárára nagy mennyiségű pálinkát, bort s más egyéb elvihető dolgot elloptak. Mindjárt elfogatásuk után a siklósi járásbírósnál mindent bevallottak s sajtáságos a mai

tárgyaláson még azt is eltagadták, hogy ők ott lettek volna. A kir. törvényszék mindhárom vádlottat 1—1 évi börtönrre ítélte, mi ellen azonban ők felebbezést jelentettek be.

— **(Nyomozás.)** Pauer Lajos pécsi illetőségű pincér, kit Kolozsvárott nemrég kihágási ügyben jögerősen elítéltek, nyomtalanul eltűnt. Őt forint pénzbüntetésre avagy 24 órai eizárasra ítélték, a mi elől az ipse azonban megszökött. Köröztetése országsszerte elrendeltetett.

— **(Szociálizmus a parasztok között.)** A tolnamegyei Fadd községben, melynek lakossága tiszta magyar s eddig békés embereknek tartotta őket mindenki, a szocializmus kezd terjedni. A tolnai uradalom s egyes közbirtokosok szolgálatában álló munkások, kik már évek óta szerződésileg kikötött bérért dolgoznak s emellett saját használatukra földet és terményeket kapnak, egy idő óta minden indok nélkül megtagadják a munkát s magukat „szocialisták”-nak vallják, abban a hiedelemben, hogy ilyen állapotban nem kell dolgozniok. S ami a dolgban legkülönösebb, a szocialista tanok terjesztőjének egy bizonyos „kácsa zsidót” tartanak, ki a szárnyas állatokat szokta összevásárolni a faluban. Az izgatás már annyira terjedt, hogy a napokban a faddiak már a papnak is megtagadták a stólat azzal az indoklással, hogy „keressen az ur magának, nekünk is kell keresni!”

— **(Petőfi Sándor ípa.)** Szendrey Ignác, Szendrey Juliának, Petőfi Sándor feleségének édes apja, tegnap reggel 8 órakor hirtelen elhunyt. Az öreg ur 95 éves volt, ritka jó erőben és egészségben élte át e hosszú életet s tegnap sem volt beteg, csak mikor öltözködött, kezdte magát rosszul érezni s pár perccel később meghalt. Az öreg ur csak minap jött be leányfalvai nyaralójából a fővárosba és ott Sándor-utca 17. sz. alatt lévő házában halt meg. Petőfi Sándor annak idején meg is énekelte ipát, a ki a nagy költőt majdnem 50 évvel túlélte. Az elhunyt Gyulai Pálné is leánya volt.

— **(Új katonai egyenruhák.)** Azt a hírt vesszük Bécsből, hogy a rég emlegetett egyenruhareform immár a megvalósulás küszöbén áll. A tisztek, német mintára két sor gombot kapnak a „Waffenrock”-ra (van-e, a ki e nevet nem ismeri?), a könnyű zeke, azaz bluz nyomtalanul eltűnik. A köpönyeg színe ezentúl világosszürke lesz. Ennek az utolsó pontnak van értelme: mert a sötétszürke bizony kényes szín. De az első reformban semmi bölcsességet nem vagyunk képesek felfedezni; a bluz pedig minden katonaviselt emberünk áldja és megsiratja, hiszen a katonai felszerelés terén ez az egyetlen osztrak találmány, a melynek a külföldi szaktekintélyek teljes elismeréssel adóznak; ilyen könnyű, kényelmes, sokszébu zeke nélkül soha olyan gyors mozdulatokat és nagy „menetelési eredményt” (marsrekordot) el nem ért volna monarchiánk gyalogsága, mint a minőkert mar számtalaniszor dícséretet aratott Igaz, hogy a szegény, kárhozatra ítélt bluz nem olyan mutatós mint az ünneplő zeke — de tetemesen olcsóbb, a mi talán nem utolsó erénye.

— **(Szemvizsgálat a város tanintézetekben.)** Az évenként megtartani szokott szemvizsgálat a város tanintézetekben levő tanulók között már megkezdődött s legnagyobb örömmel konstatalják a városi tiszti orvosok, hogy mindeddig nyomát sem látták az egyptomi szembetegségnek.

— **(Tolvaj szolagény.)** Iváncsics Ivó 19. éves kopácsi rác legény, korán rossz utra lépett; alig, hogy pelyhesedni kezd az álla, maris a a bün fekélyei ocsmányutják el lelkét. Folyó évi május hó 14 napján gyönyörű tavaszi idő lévén, Iváncsicsban megszállt az ördög: „menj lopni!” — s e szót kísértette egész éjjel, végre a rossz győzött s az alig 19 éves ifju erőszakkal betört a gazdája Dömötör Samuel ugyancsak kopácsi lakos lakásába, honnan 2 inget más fehérneműt s 10 frot elvitt. Ma állt a kir. törvényszék előtt Iváncsics, kit is, tekintve fiatal korát s töredelmes vallomását, csak is 2 havi fogházra ítélte. Vádlott az ítéletbe belenyugodott.

— **(Az előzékenység netovábbja.)** A legutóbbi tüzijáték alkalmával, melyet a Tettvény rendeztek, egyszer csak az eső kezdett eseperegni. Egy falusi atyafi kinyitotta rengeteg nagy esernyőjét és ezzel elzárta a kilátást a többiek elől. Valaki rákiált erre ő bezárja ugyan az esernyőjét, de azért a béke még mindig nem állott helyre, mert az atyafinak valami özőnviz előtti, magas süveg volt a fején; — Tegye le a kalapját, kiáltottak többen. Az előzékeny bácsi megtette azt is, de aztán kissé kedvetlenül fordult a körülállókhoz: — L e n y i r a s s a m t a l á n a h a j a m a t i s ?

— **(Baranyamegye virilistái.)** (Folyt.) *Frantich Ágoston Kövágó Szöllős, Pesits Milos Kisfalud, Bujanis Tamás Nagy-Kozár, Katona József Szent-Király, Steiner Nep János Mohács, Balázs József Viszló, *Fodor Pál Dárda, Klausz József Kisfalud, Müller Ignác P. Mörök, Schutt Vilmos Villány, *Kaufmann József dr. Mohács, Weisz Samu

Harkány, Bihari Benő Dárda, Sziebert Károly Német Boly, Janesics Sándor Siklós, Meitl Miklós Maiss, Müller Salamon Liptód, Bugarin Fülöp Kisfalud, Kroch Fülöp Dárda, Friedrich János Dráva Szent-Márton, Koleszár István Kopács, öreg Schneider János Német Boly, *Raics Lázár dr. Mohács, Lang Lázár Beremend, Forster János Keskend, Balassa Pál Izsóp, Strausz Ignác Siklós, Löwenbein Salamon Versend, Simonkovits Mátyás Mohács, Folk Ádám Maiss, *Serli Sándor dr. Mohács, Bárány Jakab Vilány, Krämmer György Lancsuk, Gräner Miksa Csúza, Fazekas Sándor B. Sellye, Kerkvarits József Dályok, *Gehring Fülöp Somberek, Reisz József Véménd, Hergenröder János (dick) Babarc, Buchwald Ignác Lipova, Rosenbaum Miksa Véménd, Pakuzsi Péter Siklós, öreg Ritzl Márton Babarc, Mihalesics István Kisfalud, Kiss János Daróc, Heller József dr. Harkány, Klein Károly Siklós, Sésits István Siklós, Schäckovitz Salamon Kóros, Jasek Alajos Himesház, *Szandner Antal Dona Szekeső, Popovits Obrád Kisfalud, Szily Pongrácz Budapest, Löwenfeld Mór Vaszló, ifj. Trischler János Német-Boly, Szabo István Szeremle, *Wagner Adolf Szent-Iván, Simonkovits Mihály Mohács, Pick Ignác Siklós, *Márton Márton Németi, Werner József Német Boly, *Auber Vilmos Mohács, Rihmer Géza Beremend, ifj. Breier György Nagy-Nyárad, Kovács János Siklós, Zainkó István Pécs, Mayer Vilmos Mohács, Armuth Jakab Mohács, *Streicher József Német Boly, Belicesek Gyula Siklós, Karapanesi István Mohács, Gayer Sándor Iván Dárda, Steiner Ignác Szászvár, *Dvorszky Béla Pécsvárad, Döry Andor báró Gerényes, *Schmidt Béla Laskafalu, *Csathó Gyula Villány, öreg Fleischmann Henrik Liptód, Csépa János Nagy-Váty, Dvornits Vládó Baán. (Vége köv.)

A fátum.

No az igaz, hogy nincs szeszélyesebb valami a világon, a sors játéka. Mig egyik egyént böcsőjétől kezdve koporsója bezártáig üldözi, kínozza, addig a másikat folytonosan becézgeti, elősegíti, dédelgeti. Az üldözött legfőbb óhaja a lidérenyomás alul mielőbb szabadulni, de képtelen, — a sors kedveltje ellenben kineveti a világot, mert neki csak egy volt néhez az életben: „születni.”

Hogy én miért érdemeltem meg azt, hogy az első kategóriába soroztattam? nem tudom, csak azt az egyet tudom, mert érzem, hogy benne vagyok. Ez pedig kezdetét vette születésem napján, akkor, midon dajkám, az a nyomorult — a böcsőmből kifordított. — A vén asszonyok állítása szerint ez által egész életem sorsa el volt döntve, és folyton azt vagyok kénytelen tapasztalni, hogy igazuk volt mert azóta bármibe kezdjek, magyarul mondvá, fustbe megy, szóval csütörtököt mond.

Felleptem képviselőnek is két helyen. Az egyik esetben szavazás előtt vissza kellett lépnem, mert sajnos tapasztaltam, hogy nincsen pártom, a másikban megbukott a saját partom, mert az utolsó pillanatban az ellenfele szavazott. Megpróbáltam, és többször tettem a lutribá, de a kihuzott számok annyira állottak az enyéimhez, mint Makó Jeruzsálemhez. Egy alkalommal végre mégis sikerült. Mosoném azt mondta, hogy tenném meg, igen jó számaim vannak. Meg tettem, ki is jöttem, de akkor meg az a kis malheur esett meg rajtam, hogy . . . elvesztettem a reskontot.

Biztosítottam ezt a nyomorult életemet is; no de hála Istennek ez sikerült is, mert még élek, habár a biztosító társaság 10 évi befizetésem után kriadt mondott.

Azt tartják, hogy aki szerencsétlen a kártyán, az szerencsés a szerelemben. No én ezt nem tapasztaltam, mert a kártyán még soha sem nyertem, de nem is lett belém szerelmes senki. Ahol én a szerelemben komolyan elkezdtem, ott bizonyára más mellettem már szerencsésen be is végezte.

Hanem hogy a sors üldözése mellett még szatirikus is legyen, azt nem hittem. Üres időmet nagyobb sétákra szoktam felhasználni, s már többször tapasztaltam azt, hogy egy javakorát tul élt delhölgy, hóna alatt istentelen nagy vörös parazzal, s valószínűleg Éva anyántól örökölt bubítás főkötővel, velem naponta találkozik, s alig, hogy én egy padra leülök, ő is mellém telepedik, és foghijas ábrázatából oly édes mosolyokat küld felém, hogy majd bele bódulok. Végtelen nagyokat sóhaj, szemeit nagy piros zseb-kendőjével elfödi, s az alul szója reám pazarul kedves pillantásait. Végre megalkallottam a naponként ismétlődő jeleneteket, azt gondoltam, hogy bizonyára szenved, tehát megszóllítottam.

— „Talán valami baja van?”

— „Igen is van — felelé — itt fáj, nagyon fáj — mellére mutatott.”

— „Menjen orvoshoz, az majd segíteni fog.”

— „Nem segít rajtam az orvos, uram, csak ön, ön, a kit nagyon . . .”

Felugrottam helyemről s mint az örült vágattam haza, hoi beláttam azt:

„Nincsen e világon senki

Ki sorsát elkerülheti.” H a v a s L a j o s.

TÁVIRATOK.

— **Tisza Kálmán visszavonul.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hir szerint Tisza Kálmán vasárnap tartandó beszámolójában Nagy-Váradon ki fogja jelenteni, hogy többé nem vállal mandátumot.

— **Juszth Gyula mégis marad.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Juszth-párt tegnap délután tartott értekezletén Juszth Gyula bizalmasan közölte a párttagokkal, hogy lemond az elnökségről, melyet amugy is csak ideiglenesen vállalt el. Lemondását azzal indokolta, hogy személyes viszonyai nem engedik, hogy a párt érdekében olyan munkálkodást fejtson ki, a milyent szükségesnek tart. Kossuth Ferenc hosszas beszédben kifejtette, hogy mennyire szükséges a párt érdekében, hogy Juszth elnöknek megmaradjon, miért is lebeszélni iparkodott a lemondásról. Ugyanerre kerek Komjáthy, Eötvös, Haviár és masok, mire Juszth elállott a lemondástól.

Művészet, irodalom.

Milleniumi történet. Az Athenaeum r társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) harmadik kötetéből, mely az Anjouk-korának leírását tartalmazza Pórá Antal kitűnő történetírónk tollából, most kerültek könyvpiaçra az imént megjelent 38, 39 és 40 ik számú füzetek, melyek bizonyára nagy figyelmet fognak kelteni pazar kivitelű műmellékleteikkel és pompás szövegképeikkel, melyek az élénk tollal és bámulatos tárgyismerettel megírt szöveget illusztrálják. Mint műmellékletek vannak a füzetekhez csatolva: „Zára ostroma” Tintoretto világhírű festménye után, melynek eredetije Velenében, a dogek palotájában őrzetik, továbbá a „Liber de septem signis” című kéziratból „Borbála királyné, mint Venus”; ezen kívül Matejkonak képei után Nagy Lajos király és „III. Kázmér lengyel király”, valamint „Hedvig lengyel királyné” arcképei; az abrazi gyűjteményből „IV. Rudolf osztrák herceg” arckép és „A Szent-György vitézek rendjének szabályai 1326-ból” — rendkívül szép kivitelű hasonmás a magyar nemzeti múzeumban őrzött eredeti után. A harminckilencedik füzetben megkezdődik az „Anjouk korának” negyedik könyve, mely „Magyarország fénykorának” leírása. Ez a korszak reánk nézve annyiban is érdekes, mert a renaissance-kor ak, mely a következő században egész Európát megújította, itt indul meg Magyarországon. Ugyancsak akkor jelennek meg a hódító törökök először az aldunai vidékeken, a honnet aztán a következő századokban lángba borítják Európa keletét. A díszes füzetek ára 30 kr. Előfizetés negyezőévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. fél évre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Az előfizetők minden szombaton egy füzetet kapnak.

Videki hátralekosaikat tisztelettel kérjük szíveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ”

XXIII. évfolyamának októb.—decz. negyedére.

Ide s tova egy éve lesz, hogy lapunk mint napilap futja pályafutását és annyit már most konstatalhatunk, hogy kiadónk áldozatkészsége, a szerkesztőség hazafias buzgalma nem esett hiába: mert a „Pécsi Figyelő” napról napra nagyobb tért hódít, a mit köszönhet csupán annak, hogy mindenkor lepezetlenül megmondta az igazat. Dícsért, méltatott, ha az érdem elismerést követelt: de kérhetetlenül ostorozta a bünt a visszaéléseket és a korrupciót.

Mint pártlap, a „Pécsi Figyelő” egyetlen az egész Dunántul, mely naponként megjelenve szilárdan és lankadatlanul kitart a függetlenségi elvek mellett. Célunkat, mely a független Magyarország

teljes kiépítését célozza, sohasem fogjuk szem elől tévesztetni.

Hirrovatunk tekintetében vehették észre olvasóink, hogy az egyre változatosabb és tartalmasabb volt. Jövőre is gondunk lesz erre, mert alig van a vármegyének számot tevő helysége, a hol tudósítónk ne volna. Így aztán gyorsan értesülve a vidék eseményeiről, belső munkatársaink által pedig a helyi dolgokról, a „Pécsi Figyelő” ma már azzá lett, a mivé minden jól szerkesztett vidéki lapnak lennie kell: hirforrása a fővárosi sajtónak.

A fővárosban állandó tudósítónk van, a ki az országgyűlésről, fontosabb politikai hírekről, szenzációsabb eseményekről táviratilag értesít, úgy hogy e tekintetben igen sokszor 24 órával megelőzzük a fővárosi lapokat. Tudvaleg leg lapunk naponként esti 6 órakor jelenvén meg, ugyanazok a dolgok csak a másnap Pécsre érkező fővárosi lapokban olvashatók.

A „Pécsi Figyelő”, mint az igazi közvélemény hű kifejezője tehát nem szorul hangzatos reklamokra. Ismeri közönségünk rég idő óta kedvenc lapját. Éppen azért a közeledő évnegyed alkalmával csupán azzal a kérő figyelmeztetéssel fordulunk olvasóinkhoz, hogy az előfizetési díjat beküldeni szíveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő” megmarad a régi, azzal a különbséggel, hogy ezentul fokozott igyekezettel azon leszünk, hogy még több olvasót és barátot csoportosítsunk az alá a zászló alá, melyet a „Pécsi Figyelő” lobogtat, melyre Magyarország függetlensége van felírva.

Bizva közönségünk hazafiságában, hisszük, hogy azokra ezentul is számíthatunk, a kik eddigelő is híveink voltak. A kiknek pedig anyagi körülményei nem engedik, hogy napilap pártolása által pártolják a függetlenséget: ott van **heti-kiadásunk**, melynek negyedévi előfizetési ára csak **75 kr.**

Tisztelettel kérjük tehát az előfizetési összegnek minél előbb való beküldését, nehogy a lap szétkülésében fennakadás álljon be. A hátralevő negyedre lapunk előfizetési díja annyi, mint azelőtt volt, vagyis **2 frt 50 kr.**

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Bűnügyi tárgyalások.

Szeptember hó 30.

6662. Özvegy Vujkovics Dobrénne és tarse ellen gyilkosság miatt.

1895. október 2-án.

5285. Balogh József és tarse ellen emberölés vétsége miatt.

5394. Dobrokész Milán és tarse ellen hatóság elleni erőszak miatt.

1895. október 4-én

5566. Hegedüs József ellen többrendbeli lopás miatt.

5567. Ifju Nagy János ellen lopás miatt.

7041. Szilagyi János ellen gyujtogatás miatt.

Laptalálónok
SZAUTTER GUSZTAV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A kőbányai

KIRÁLYSÖRFŐZŐ

részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy sör gyártmányainak elárúsítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márcziusi, Koróna és Bajorsör

elnevezéssel **hordókban és palackokban** hozza forgalomba.

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyilvános vegykísérleti állomás

Dr. Szilasi és Bernauer

a kir. keresk. és váltótörvényszék hites vegyészei

Budapest, VIII. Baross-u. 59. (a József-körut mellett.)

Mindenféle vegyvizsgálatok elvégzése.

Vegyszeti gyárak berendezése.

== Gyári üzemek ellenőrzése. ==

Széchenyi-tér

Dr. Loewy-féle palotában levő bolthelyiségben.

Szeptember hó 30-ig

naponként délelőtt 10 től 12 óráig és délután 3 től este 10 óráig látható

A VELENCZEI

m ü ü v e g f u v á s.

fonás, szövés és fűzés

Tárgyak tükrösítése elfogadtatik.

Különös említést érdemel a természetből üveg virágok készítése.

Tisztelettel

Barth György igazgató.

Helyárak: ülőhely 20 kr., állóhely 10 kr. Gyermekek tíz éven alul felét fizetik.

FÉRFIRUHÁK,

gyermeköltönyök

őszi időnyre

FELÖLTŐK

elegáns divatos kivitelben

kitünő szabással

dus választékban olcsó áron

kaphatók

a ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfiruha raktárban

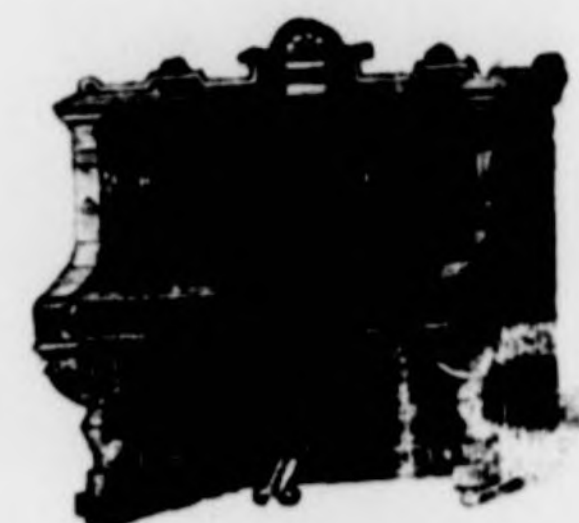
király-utca 1. a városháza átellenében.

ZONGORA RAKTÁR

XXXXXXXXXX

és

kölcsönző

INTEZET

XXXXXXXXXX

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniakban. Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére

Faeladási hirdetmény.

Vasas község közbirtokos közönség ezel közhirre teszi, hogy a határukban levő I-ső és II-ik akna között elterülő legelő-erdőjükön található összes, és pedig 2246. t. m. tölgy; — 288. t. m. cser; és 542. t. m. gyertyán; leginkább bánya-fának alkalmas faanyag törzsön, Vasas község bíró házában 1895. évi október 15-ik napján d. e. 10 órakor megtartandó zárt írásbeli ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árveresen eladni fog.

Kikiáltási ár 10.000 forint.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzül az árverező bizottság kezébe letenni. — A szóbeli árverés megkezdése előtt 10% bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok szintén elfogadtatnak.

Az ajánlatban megígért ár számjegyekkel és betűkkel világosan kiírandó, valamint felemlítendő az is, hogy árverező az árverési, és kihasználási feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti. — Oly ajánlatok, melyek az előirt kellekkel nem bírnak, figyelmen kívül hagyatni fognak.

A részletes árverési és kihasználási feltételek Vasas község bíró házában, és alulírott ifj. Varga János vasasi lakosnál bármikor megtekinthetők.

Vasas, 1895. szeptember 20-án.

Vasas községi közbirtokos közönség megbízásából

Ifj. Varga János

erdőbizottsági elnök

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Alapított 1867-ben.

Benedek Gábor és Testvére

Alapított 1867-ben.

aranyművesek és órásk

BUDAPESTEN, Kossuth Lajos-utca 17. sz.

A közelgő őszi évad alkalmából, van szerencsénk a n. é. közönség b. figyelmét országsszerte ismert cégünkre felhívni.

Arany-, ékszer-, ezüst-áru és óra-raktárunkat

a legdivatosabb tárgyakkal dúsán felszereltük, és úgy jutányosság, mint izlésesség tekintetében a legkövetelőbb igényeknek is megcélulunk. Ugy, mint idáig, úgy a jövőben is, különös gondot fogunk a vidéki megbízások elintézésére fordítani. Nem tetsző tárgyakat vagy kieserélünk vagy azokért a pénzt is visszaadjuk. — Megrendelés esetén, kérjük a kívánt tárgynak megközelítő árát velünk közölni. Minden tárgy valódiságáért írott jótállást nyújtunk.

Arjegyzéket ingyen és bérmentve küldünk.